

הזה פרשווהו. אבל בא וראה, בפרות רשותים כמו עשב, כעהש בעזה שהוא ביבש בארץ והוא יבש, כשהשווים בו מים הוא פורח, ואותו יבש פורחת. וכאלין הזה קצוץ שצוץ מחדש, ולא מעלה אלא אותך פארות לצד זה ולצד זה, שהם ענפים שעולים, ולעולים לארון עולה אילין כי שהיה בראשונה להיות אלין, וכל זה להשתמדם עד עידן, לעקרם מהשרשים ומהפל.

עוד יש סוד אחר בזה, על שהקדוש ברוך הוא מאריך רגנו עם הרשותים בעולם הזה, משום שהעולם הזה הוא חלק של הצד الآخر, והעולם הבא הוא צד תק羞ה. והוא חלק הצדיקים, שהצדיקים יהיו בו בפרט הקבוד של רבונם. ושני הצדדים הלו עומדים זה כנגד זה. זה צד התקשה, וזה הצד الآخر שטמא. זה עומד לצדיקים, וזה עומדים לרשותים. וככל זה בגנד זה. אשר הצדיקים שאין להם חלק בעולם הזה, אלא בעולם הבאה.

בא וראה, הפל התפקן והתגלה לפני הקדוש ברוך הוא, ואף על פי שבלק ובבלעם לא התפנו על הקדוש ברוך הוא, הפל התפקן לפניו, ולא גרע משברכם כלום בעולם הזה. ואותו זמן שלטו על ישראל, שגרם אותו קרבן להסתלק מישראל עשרים וארבעה אלף, פרט לכל אלו שגהרגו, שכתוב (במדבר כה) הרגו איש ואנשיו הנצמדים לבעל פeur, וכתווב קח את כל ריאשי העם והוקע אותם לה. ועד בעת אותו קרבן היה פלי להפרעה מישראל. שבעה מזבחון ארבעים ושנים.

פה חזי, בפרט רשותים כמו עשב. בהאי עשבא דאייהו ביבישו דארעא, ואייהו יבישא, בפ' שראן ביה מיא אפריח, ובהוא יביש אתפרח. וכיהאי אילנא קציצא דנציצ, ולא סליק אלא איןון פארות, לסטרא דא ולסטרא דא, דאינון ענפין דטלקין, ולעלמין לא סליק אילנא, בד הוה בקדמיה לא מהוי אילנא. וכל דא, להשמדים עדי עד, לא עקרה לון משרותין ומכלא.

זו רוז אחרא אית בהאי, על דקיידשא בריך הוא אריך רוגזיה בחיביא בהאי עלמא, בגין דהאי עלמא, אייהו חולקא דסטרה אחורא. ועלמא דאתה אייהו סטרא דקדושה. ואייהו חולקא צדיקיא, למיהו צדיקיא איןון בעטרא דיקרא דמאיריהון ביה. ותרין סטרין אלין, קיימין דא לקלבל דא. דא (דף כ"ד ע"א) סטרא דקדושה. ודא סטרא אחורא דמסאבא. דא קיימא לצדיקיא, ודא קיימא לרשיעיא, וככלא דא לקלבל דא. זכאיין איןון צדיקיא, דלית לון חולקא בהאי עלמא, אלא בעלמא דאתה.

פה חזי כלא אתקון ותגלי קמי קדשא בריך הוא. ואף על גב דבלק ובבלעם לא אתפונו לגבוי קדשא בריך הוא, כלא אייהו מתפקן קמייה, ולא גרע מאגר דלהוון כלום בהאי עלמא. בההוא זמנה שליטו על ישראל, דגרם ההוא קורבנא, לאסתלקא מישראל ארבעה ועשרין אלף, בר כל איןון דאתקטלו, דכתיב, (במדבר כה) הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פeur, וכתיב קח את כל ריאשי העם והוקע אותם ליבי'. ועדבען ההוא קרבנא הוה תלוי לאתפרקע מנהון דישראל. שבעה מזבחון כחוشبנן ארבעין ותרין.